

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Idet jeg aabner Forhandlingen, skal jeg meddele, at jeg fra det 2det Medlem for 10 Kreds (Frijs) med Hensyn til denne Sag har modtaget følgende Forslag til Dagsorden, som han ønsker at stille:

Da det af den af Udvalget afgivne Betænkning ses, at Udvalgets Flertal og Mindretal ikke har kunnet forenes om at anse noget af de to foreliggende Forslag for brugeligt Forhandlingsgrundlag med Hensyn til forandrede Regler for Landstingets Sættelse, anser Tinget det for nødvendigt, at denne Sag undergives en mere alsidig Drøftelse, end der hidtil er blevet den til Del, førend der med Nytte kan forhandles videre mellem Tingene om den.

Tinget beslutter derfor at gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, idet det henstiller til Regeringen eventuelt at søge Spørgsmaalet overvejet i en ved Lov nedsat Kommission, bestaaende dels af Medlemmer af Rigsdagen, dels af Mænd udenfor Rigsdagen med politisk og juridisk Indsigt.

Derefter drejer Forhandlingen sig først om dette Forslag til en Dagsorden. Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

Forslagsstilleren (Frijs): Da jeg ved første Behandling af denne Sag havde Ordet, udtalte jeg, at jeg, skønt man fra konservativ Side ikke agtede at gaa den Vej, som jeg vilde have foretrukket at gaa, haabede, at det dog vilde lykkes fra konservativ Side at opstille et Forslag, som baade indeholdt tilstrækkelige Garantier for en rolig Udvikling her i Landet, og som havde Chance for at byde en Forstaaelse med Regeringen og Regeringspartiet. Man har fra konservativ Side herefter, tro det Løfte, som man fra den Side har givet, søgt at formulere en Ordning af Landstinget paa en helt ny Basis med fuldstændig Opgivelse af det nuværende System. Jeg skal hverken angribe eller forsvare dette Forslag. Jeg skal indskrænke mig til at konstatere, at der fra konservativ Side er gjort et loyalt Forsøg paa at komme til en Forstaaelse, er gjort et loyalt Forsøg paa om muligt at bygge et Landsting paa andre Principper end dem, paa hvilke det har hvilet hidindtil. Dette Forsøg er ikke lykkedes. Straks ved Forslagets Fremkomst erklærede Konseils-

præsidenten, at dette var værre end det bestaaende, hvilket i hans Mund jo maa betyde noget meget slemt, naar man har i Erindring, hvad han har sagt om Forfatningen af 1866. Der var altsaa intet Haab om, ingen Udsigt til en Forstaaelse med Regeringens Chef. I Udvalget er Sagen drøftet, og det er endt med, at Mindretallet har taget Afstand fra dette Forslag, idet det erklærer, at det ikke en Gang anser det for at være et Grundlag, paa hvilket der kan forhandles videre. Altsaa maa man gaa ud fra, at der fra Regeringspartiets Side heller ikke er stor Udsigt til igennem en videre Forhandling at naa til en Løsning af dette Spørgsmaal.

Saaledes staar Forholdet med Hensyn til det fra konservativ Side frembragte Forslag. Saa er der den anden Side af Sagen. Det er den, om der var Mulighed for at komme til en Forstaaelse om Regeringsforslaget. Her har man fra konservativ Side taget stærkt Afstand, og jeg maa tillige sige, at jeg synes, at den Tilslutning, som Regeringsforslaget har faaet fra selve Regeringspartiet, er noget betinget. Ganske sikkert har vi jo i Løbet af denne Vinters Kampagne i Regeringspressen set ikke eet, men mange Sejrstelegrammer fra Møder, hvor en Minister havde været til Stede og forsvaret dette Forslag. Jeg lægger nu ikke saa stor Vægt paa, hvad en Presse og en Regeringspresse siger. Jeg har talt med forskellige Mennesker, der har været til Stede ved disse Møder, og jeg har faaet et noget andet Indtryk af deres Forløb end det, som er officielt tilkendegivet. Jeg har i det hele efter bedste Evne søgt at erfare, hvorledes Stemningen i den store, brede Del af Befolkningen er overfor dette Regeringens Forslag. Jeg maa da sige, at det Resultat, jeg er kommet til, er, at en ubetinget og utvivlsom Støtte har dette Forslag kun faaet fra Regeringens allierede. Jeg har ikke hørt nogen Kritik fra den Side, ikke nogen Udtalelse om, at man ønskede at tage Afstand fra Forslaget. Men naar jeg gaar til Regeringspartiets egne Tilhængere, saa har Stemningen efter min Erfaring været om ikke mod Forslaget, saa dog betydeligt mere lunken.

Saaledes staar Sagen altsaa: Ingen Udsigt for det konservative Forslag til Fremme og til ad den Vej at kunne løse Sagen, og paa den anden Side et Regeringsforslag, som kun har en valen Tilslutning fra sine egne Tilhængere. Jeg synes ikke, det er noget, der borger for Udsigt til en